

# تعلیم دعا

<sup>1</sup> وهنگامی که او در موضعی دعا می‌کرد، چون فارغ شد، یکی از شاگردانش به وی گفت: خداوند، دعا کردن را به ما تعلیم نما، چنانکه یحیی شاگردان خود را بیاموخت.<sup>2</sup> بدیشان گفت: هرگاه دعا کنید، گوید: ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان است، در زمین نیز کرده شود.<sup>3</sup> نان کفاف ما را روز به روز به ما بده. و گناهان ما را ببخش زیرا که ما نیز هرقرضدار خود را می‌بخشیم. و ما را در آزمایش میاور، بلکه ما را از شریر رهایی ده.

## مثال یک دوست که می پرسد

<sup>5</sup> و بدیشان گفت: کیست از شما که دوستی داشته باشد و نصف شب نزد وی آمده، بگوید: ای دوست، سه قرض نان به من قرض ده،<sup>6</sup> چونکه یکی از دوستان من از سفر بر من وارد شده و چیزی ندارم که پیش او گذارم.<sup>7</sup> پس او از اندرون در جواب گوید: مرا زحمت مده، زیرا که الآن در بسته است و بجه‌های من در رختخواب با من خفته‌اند، نمی‌توانم برخاست تا به تو دهم.<sup>8</sup> به شما می‌گویم: هر چند به علت دوستی برنخیزد تا بدو دهد، لیکن بجهت لجابت خواهد برخاست و هر آنچه حاجت دارد، بدو خواهد داد.<sup>9</sup> و من به شما می‌گویم: سؤال کنید که به شما داده خواهد شد. بطلبید که خواهید یافت. بگوید که برای شما باز کرده خواهد شد.<sup>10</sup> زیرا هر که سؤال کند، یابد و هر که بطلبید، خواهد یافت و هرکه گوید، برای او باز کرده خواهد شد.<sup>11</sup> و کیست از شما که پدر باشد و پسرش از او نان خواهد، سنگی بدو دهد؟ یا اگر ماهی خواهد، به عوض ماهی ماری بدو بخشد؟<sup>12</sup> یا اگر تخممرغی بخواهد، عقری بدو عطا کند؟<sup>13</sup> پس اگر شما با آنکه شریر هستید، می‌دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه زیاده‌تر پدر آسمانی شما روح‌القدس را خواهد داد به هر که از او سؤال کند.

## سلطان عیسی در بعزلبول

<sup>14</sup> و دیوی را که گنگ بود بیرون می‌کرد و چون دیو بیرون شد، گنگ گویا گردید و مردمتعجب نمودند.<sup>15</sup> لیکن بعضی از ایشان گفتند: که دیوها را به یاری بعزلبول، رئیس دیوها، بیرون می‌کند.<sup>16</sup> و دیگران از روی امتحان آیتی آسمانی از او طلب نمودند.<sup>17</sup> پس

# یسوع تعلّم الصلاة

<sup>1</sup> وَإِذْ كَانَ يُصَلِّي فِي مَوْضِعٍ، لَمَّا قَرَعَ قَالْ وَاحِدٌ مِنْ تَلَامِيذِهِ: يَا رَبِّ، عَلَّمْنَا أَنْ نُصَلِّيَ كَمَا عَلَّمْتَ بُوَحْنَا أَيْضاً تَلَامِيذَهُ. <sup>2</sup> فَقَالَ لَهُمْ: مَتَى صَلَّيْتُمْ قَهُولُوا: أَبَاتَا الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ، لِيَتَقَدَّسَ اسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِيَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ عَلَى الْأَرْضِ. <sup>3</sup> خُبِّرْنَا كَمَا قَدْ أُعْطِينَا كُلَّ يَوْمٍ، وَاعْفُ لَنَا خَطَايَا لَأَنَّا نَحْنُ أَيْضاً نَعْفِرُ لِكُلِّ مَنْ يُذْنِبُ إِلَيْنَا، وَلَا نُدْخِلْنَا فِي تَجَرِبَةٍ لَكِنْ نَجِّنَا مِنَ الشَّرِيرِ.

<sup>5</sup> ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: مَنْ مِنْكُمْ يَكُونُ لَهُ صَدِيقٌ وَمَصْصِي إِلَيْهِ يَصِفُ اللَّيْلَ وَيَقُولُ لَهُ: يَا صَدِيقُ، أَفَرَضْنِي ثَلَاثَةَ أَرْغَفَةٍ، لِأَنَّ صَدِيقًا لِي جَاءَنِي مِنْ سَفَرٍ وَلَيْسَ لِي مَا أَقْدَمُ لَهُ. <sup>7</sup> فَجِئِبَ ذَلِكَ مِنْ دَاخِلٍ وَيَقُولُ: لَا تُرْعِضْنِي، الْبَابُ مُعْلَقٌ الْآنَ وَأَوْلَادِي مَعِيَ فِي الْفِرَاشِ، لَا أَقْدِرُ أَنْ أَقُومَ وَأُعْطِيكَ. <sup>8</sup> أَقُولُ لَكُمْ: وَإِنْ كَانَ لَا يَقُومُ وَيُعْطِيهِ لِكُوبِهِ صَدِيقَهُ، فَإِنَّهُ مِنْ أَجْلِ لِحَاجَتِهِ يَقُومُ وَيُعْطِيهِ قَدْرَ مَا يَحْتَاجُ. <sup>9</sup> وَأَنَا أَقُولُ لَكُمْ: اسْأَلُوا تُعْطَوْا، اطْلُبُوا تَجِدُوا، افْرَعُوا يُفْتَحَ لَكُمْ. <sup>10</sup> لِأَنَّ كُلَّ مَنْ يَسْأَلُ يَأْخُذُ، وَمَنْ يَطْلُبُ يَجِدُ، وَمَنْ يَقْرَعُ يَفْتَحْ لَهُ. <sup>11</sup> فَمَنْ مِنْكُمْ، وَهُوَ أَبٌ، يَسْأَلُهُ ابْنُهُ خُبْرًا، أَقِيْعْطِيهِ خَبْرًا؟ أَوْ سَمَكَةً، أَقِيْعْطِيهِ حَبَّةً بَدَلِ السَّمَكَةِ؟ <sup>12</sup> أَوْ إِذَا سَأَلَهُ بَيْضَةً، أَقِيْعْطِيهِ عَقْرَبًا؟ <sup>13</sup> فَإِنْ كُنْتُمْ، وَأَنْتُمْ أَسْرَارٌ، تَعْرِفُونَ أَنْ تُعْطُوا أَوْلَادَكُمْ عَطَايَا جَيِّدَةً فَكَمْ بِالْخَرِيِّ الْآبُ، الَّذِي مِنَ السَّمَاءِ، يُعْطِي الرُّوحَ الْقُدُسَ لِلَّذِينَ يَسْأَلُونَهُ.

## سلطان يسوع على الأرواح الشريرة

<sup>14</sup> وَكَانَ يُخْرِجُ شَيْطَانًا وَكَانَ ذَلِكَ أَحْرَسَ، فَلَمَّا أُخْرِجَ الشَّيْطَانُ تَكَلَّمَ الْأَحْرَسُ، فَتَعَجَّبَ الْجُمُوعُ. <sup>15</sup> وَأَمَّا قَوْمٌ مِنْهُمْ فَقَالُوا: يَبْعَلَزُبُولُ، رَئِيسَ الشَّيَاطِينِ، يُخْرِجُ الشَّيَاطِينِ. <sup>16</sup> وَأَخْرُجُوا طَلَبُوا مِنْهُ آيَةً مِنَ السَّمَاءِ يُجَزِّبُونَهُ. <sup>17</sup> فَعَلِمَ أَفْكَارَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ: كُلُّ مَمْلَكَةٍ مُنْقَسِمَةٍ عَلَى ذَاتِهَا تَحْرُبُ، وَبَيْتٌ مُنْقَسِمٌ عَلَى بَيْتٍ يَسْقُطُ. <sup>18</sup> فَإِنْ كَانَ الشَّيْطَانُ أَيْضاً يَنْقَسِمُ عَلَى ذَاتِهِ، فَكَيْفَ تَبْنِي مَمْلَكَتَهُ؟ لَأَنْتُمْ تَقُولُونَ: إِنِّي يَبْعَلَزُبُولُ أُخْرِجُ الشَّيَاطِينِ. <sup>19</sup> فَإِنْ كُنْتُ أَنَا يَبْعَلَزُبُولُ أُخْرِجُ الشَّيَاطِينِ، فَأَبْنَاؤُكُمْ بِمَنْ يُخْرِجُونَ؟ لِذَلِكَ هُمْ يَكُونُونَ قُصَاةً لَكُمْ. <sup>20</sup> وَلَكِنْ إِنْ كُنْتُ بِإِصْبَعِ اللَّهِ أُخْرِجُ الشَّيَاطِينِ فَقَدْ أَقْبَلْ عَلَيْكُمْ مَلَكُوتُ اللَّهِ. <sup>21</sup> جَيْمًا يَحْفَظُ الْقَوِيَّ دَارَهُ مُتَسَلِّحًا تَكُونُ أَمْوَالُهُ فِي أَمَانٍ. <sup>22</sup> وَلَكِنْ مَتَى جَاءَ مَنْ هُوَ

أَفْوَى مِنْهُ فَإِنَّهُ يَغْلِبُهُ وَيَنْزِعُ سِلَاحَهُ الْكَامِلَ الَّذِي انْكَلَّ عَلَيْهِ وَيُوزَعُ عَنَائِمَهُ.<sup>23</sup> مَنْ لَيْسَ مَعِيَ فَهُوَ عَلَيَّ، وَمَنْ لَا يَجْمَعُ مَعِيَ فَهُوَ يُفَرِّقُ.<sup>24</sup> مَتَى حَرَجَ الرُّوحُ الْجَسَدِ مِنَ الْإِنْسَانِ يَجْتَازُ فِي أَمَاكِنَ لَيْسَ فِيهَا مَاءٌ يَطْلُبُ رَاحَةً، وَإِذْ لَا يَجِدُ يَقُولُ: أَرْجِعْ إِلَى بَيْتِي الَّذِي خَرَجْتُ مِنْهُ.<sup>25</sup> فَإِنِّي وَجِدُهُ مَكْنُوساً مُرَبَّيًّا.<sup>26</sup> ثُمَّ يَذْهَبُ وَيَأْخُذُ سَبْعَةَ أَرْوَاحَ آخَرَ، أَشَرَّ مِنْهُ، فَتَدْخُلُ وَتَسْكُنُ هُنَاكَ، فَتَصِيرُ أَوَاجِرَ ذَلِكَ الْإِنْسَانِ أَشَرَّ مِنْ أَوَائِلِهِ.

### طوبى لمن يعمل بكلمة الله

<sup>27</sup> وَفِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ يَهْدَا رَفَعَتْ امْرَأَةٌ صَوْتَهَا مِنَ الْجَمْعِ وَقَالَتْ لَهُ: طُوبَى لِلْبَطْنِ الَّذِي حَمَلَكَ وَالثَّدِيَيْنِ اللَّذَيْنِ رَضَعْتَهُمَا.<sup>28</sup> أَمَّا هُوَ فَقَالَ: بَلْ طُوبَى لِلَّذِينَ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ وَيَحْفَظُونَهُ.

### آية النبي يونا

<sup>29</sup> وَفِيمَا كَانَ الْجُمُوعُ مُزْدَحِمِينَ ابْتَدَأَ يَقُولُ: هَذَا الْجِيلُ شَرِيرٌ، يَطْلُبُ آيَةً وَلَا تُعْطَى لَهُ آيَةٌ إِلَّا آيَةُ يُونَانَ النَّبِيِّ.<sup>30</sup> لَأَنَّهُ كَمَا كَانَ يُونَانُ آيَةً لِأَهْلِ نِينَوَى كَذَلِكَ يَكُونُ ابْنُ الْإِنْسَانِ أَيْضاً لِهَذَا الْجِيلِ.<sup>31</sup> مَلِكَةُ النَّيْمَنِ سَتَقُومُ فِي الدَّيْنِ مَعَ رِجَالِ هَذَا الْجِيلِ وَتَدِينُهُمْ، لِأَنَّهَا أَتَتْ مِنْ أَقْصَايِ الْأَرْضِ لِتَسْمَعَ حِكْمَةَ سُلَيْمَانَ وَهُوَ دَا عَظُمَ مِنْ سُلَيْمَانَ هَهُنَا.<sup>32</sup> رِجَالُ نِينَوَى سَتَقُومُونَ فِي الدَّيْنِ مَعَ هَذَا الْجِيلِ وَتَدِينُونَهُ، لِأَنَّهُمْ تَابُوا بِمُتَادَاةِ يُونَانَ، وَهُوَ دَا عَظُمَ مِنْ يُونَانَ هَهُنَا.

### العين سراج الجسد

<sup>33</sup> لَيْسَ أَحَدٌ يُوقِدُ سِرَاجاً وَيَضَعُهُ فِي خُفِيَةٍ وَلَا تَحْتَ الْمِكْيَالِ بَلْ عَلَى الْمَنَارَةِ لِكَيْ يُنْطَرِ الدَّاجِلُونَ النُّورَ.<sup>34</sup> سِرَاجُ الْجَسَدِ هُوَ الْعَيْنُ، فَمَتَى كَانَتْ عَيْنُكَ بَسِيطَةً فَجَسَدُكَ كُلُّهُ يَكُونُ نِيرَاناً، وَمَتَى كَانَتْ شَرِيرَةً فَجَسَدُكَ يَكُونُ مُظْلِماً.<sup>35</sup> أَنْظُرْ إِذْ، لَيْلًا يَكُونُ النُّورُ الَّذِي فِيكَ ظُلْمَةً.<sup>36</sup> فَإِنْ كَانَ جَسَدُكَ كُلُّهُ نِيرَاناً، لَيْسَ فِيهِ جُزْءٌ مُظْلِمٌ، يَكُونُ نِيرَاناً كُلُّهُ كَمَا حِينَمَا يُضِيءُ لَكَ السِّرَاجُ يَلْمَعَانِيهِ.

### يسوع يُحذِّر النَّامُوسِيِّينَ

<sup>37</sup> وَفِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ سَأَلَهُ قَرَيْبِيُّ أَنْ يَنْعَدِّي عِنْدَهُ، فَدَخَلَ وَأَتَا.<sup>38</sup> وَأَمَّا الْقَرَيْبِيُّ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ تَعَجَّبَ أَنَّهُ لَمْ يَغْتَسِلْ أَوَّلًا قَبْلَ الْغَدَاءِ.<sup>39</sup> فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: أَنْتُمْ الْآنَ، أَيُّهَا الْقَرَيْبِيُّونَ، تُنْقَوْنَ خَارِجَ الْكَاسِ وَالْقَصْعَةِ وَأَمَّا بَاطِنُكُمْ فَمَقْمَلُوهُ اخْتِطَافاً وَخُبْنًا.<sup>40</sup> يَا أَغْيَاءُ، أَلَيْسَ الَّذِي صَنَعَ

او خیالات ایشان را درک کرده، بدیشان گفت: هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود، تباه گردد و خانه‌ای که بر خانه منقسم شود، منهدم گردد.<sup>18</sup> پس شیطان نیز اگر به ضدّ خود منقسم شود، سلطنت او چگونه پایدار بماند. زیرا می‌گویید: که من به اعانت بعزبول دیوها را بیرون می‌کنم.<sup>19</sup> پس اگر من دیوها را به وساطت بعزبول بیرون می‌کنم، پسران شما به وساطت که آنها را بیرون می‌کنند؟ از اینجهت ایشان داوران بر شما خواهند بود.<sup>20</sup> لیکن هرگاه به انگشت خدا دیوها را بیرون می‌کنم، هراینه ملکوت خدا ناگهان بر شما آمده است.<sup>21</sup> وقتی که مرد زورآور سلاح پوشیده، خانه خود را نگاه دارد، اموال او محفوظ می‌باشد.<sup>22</sup> اما چون شخصی زورآورتر از او آید، بر او غلبه یافته، همه اسلحه او را که بدان اعتماد می‌داشت، از او می‌گیرد و اموال او را تقسیم می‌کند.<sup>23</sup> کسی که با من نیست، برخلاف من است و آنکه با من جمع نمی‌کند، پراکنده می‌سازد.<sup>24</sup> چون روح پلید از انسان بیرون آید، به مکانهای بی‌آب بطلب آرامی گردش می‌کند و چون نیافت، می‌گوید به خانه خود که از آن بیرون آمدم برمی‌گردم.<sup>25</sup> پس چون آید، آن را جاروب کرده شده و آراسته می‌بیند.<sup>26</sup> آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر، شریرتر از خود برداشته داخلشده در آنجا ساکن می‌گردد و اواخر آن شخص از او ائللش بدتر می‌شود.

<sup>27</sup> چون او این سخنان را می‌گفت، زنی از آن میان به آواز بلند وی را گفت: خوشابحال آن رَجَمی که تو را حمل کرد و پستانهایی که مکیدی.<sup>28</sup> لیکن او گفت: بلکه خوشابحال آنانی که کلام خدا را می‌شنوند و آن را حفظ می‌کنند.

### آیت یونس نبی

<sup>29</sup> و هنگامی که مردم بر او ازدحام می‌نمودند، سخن گفتن: آغاز کرد که اینان فرقه‌های شریرند که آیتی طلب می‌کنند و آیتی بدیشان عطا نخواهد شد، جز آیت یونس نبی.<sup>30</sup> زیرا چنانکه یونس برای اهل نینوا آیت شد، همچنین پسر انسان نیز برای این فرقه خواهد بود.<sup>31</sup> بلکه جنوب در روز داوری با مردم این فرقه برخاسته، بر ایشان حکم خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت سلیمان را بشنود و اینک، در اینجا کسی بزرگتر از سلیمان است.<sup>32</sup> مردم نینوا در

روز داوری با این طبقه برخاسته، بر ایشان حکم خواهند کرد زیرا که به موعظه یونس توبه کردند و اینک، در اینجا کسی بزرگتر از یونس است.

### چشم چراغ بدن است

<sup>33</sup> و هیچ کس چراغی نمیافروزد تا آن را در پنهانی یا زیر پیمانهای بگذارد، بلکه بر چراغدان، تا هر که داخل شود روشنی را ببند. <sup>34</sup> چراغ بدن چشم است، پس مادامی که چشم تو بسیط است، تمامی جسدت نیز روشن است و لیکن اگر فاسد باشد، جسد تو نیز تاریک بود. <sup>35</sup> پس باحذر باش مبدا نوری که در تو است، ظلمت باشد. <sup>36</sup> بنابراین، هرگاه تمامی جسم تو روشن باشد و ذره‌های ظلمت نداشته باشد، همهاش روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراغ به تابش خود، تو را روشنایی می‌دهد.

### نکوهش فریسیان و معلمان شریعت

<sup>37</sup> و هنگامی که سخن می‌گفت، یکی از فریسیان از او وعده خواست که در خانه او چاشت بخورد. پس داخل شده بنشست. <sup>38</sup> اما فریسی چون دید که پیش از چاشت دست نشست، تعجب نمود. <sup>39</sup> خداوند وی را گفت: همانا شما، ای فریسیان، بیرون پیاله و بشقاب را طاهر می‌سازید ولی درون شما پُر از حرص و خباثت است. <sup>40</sup> ای احمقان، آیا او که بیرون را آفرید، اندرون را نیز نیافرید؟ <sup>41</sup> بلکه از آنچه دارید، صدقه دهید که اینک، همه چیز برای شما طاهر خواهد گشت. <sup>42</sup> وای بر شما، ای فریسیان، که ده یک از نعنای و سداب و هر قسم سبزی را می‌دهید و از دادرسی و محبت خدا تجاوز می‌نمایید؛ اینها را می‌باید بجا آورد و آنها را نیز ترک نکنید. <sup>43</sup> وای بر شما، ای فریسیان، که صدر کنایس و سلام در بازارها را دوست می‌دارید. <sup>44</sup> وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا که مانند قبرهای پنهان شده هستید که مردم بر آنها راه می‌روند و نمی‌دانند.

<sup>45</sup> آنگاه یکی از فقها جواب داده، گفت: ای معلم، بدین سخنان ما را نیز سرزنش می‌کنی؟ <sup>46</sup> گفت: وای بر شما نیز، ای فقها، زیرا که بارهای گران را بر مردم می‌نهدید و خود بر آن بارها، یک انگشت خود را نمی‌گذارید. <sup>47</sup> وای بر شما، زیرا که مقابر انبیا را بنا می‌کنید و پدران شما ایشان را کشتند. <sup>48</sup> پس به کارهای پدران خود شهادت می‌دهید و از آنها راضی

الْخَارِجَ صَنَعَ الدَّاجِلَ أَيْضًا. <sup>41</sup> بَلْ أَعْطُوا مَا عِنْدَكُمْ صَدَقَةً فَهَؤُلَاءِ كُلُّ سَيِّئٍ يَكُونُ نَفِيًّا لَكُمْ. <sup>42</sup> وَلَكِنْ وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الْفَرِّيسِيُّونَ، لَأَنَّكُمْ تُعَشِّرُونَ التَّعْنَعَ وَالسَّدَابَ وَكُلَّ بَقْلٍ وَتَتَجَاوَرُونَ عَنِ الْحَقِّ وَمَحَبَّةِ اللَّهِ، كَأَن تَبْتَغِي أَنْ تَعْمَلُوا هَذِهِ وَلَا تَتْرَكُوا تِلْكَ. <sup>43</sup> وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الْفَرِّيسِيُّونَ، لَأَنَّكُمْ تُحِبُّونَ الْمَجْلِسَ الْأَوَّلَ فِي الْمَجَامِعِ وَالتَّحِيَّاتِ فِي الْأَسْوَاقِ. <sup>44</sup> وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الْكَتَبَةُ وَالْفَرِّيسِيُّونَ الْمُرَاوُونَ، لَأَنَّكُمْ مِثْلُ الْقُبُورِ الْمُخْتَفِيَةِ وَالَّذِينَ يَمَسُّونَ عَلَيْهَا لَا يَعْلَمُونَ.

<sup>45</sup> فَأَجَابَ وَاحِدٌ مِنَ التَّامُوسِيِّينَ وَقَالَ لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، حِينَ تَقُولُ هَذَا تَشْتُمُنَا نَحْنُ أَيْضًا. <sup>46</sup> فَقَالَ: وَوَبُلُّ لَكُمْ أَنْتُمْ، أَيُّهَا التَّامُوسِيُّونَ، لَأَنَّكُمْ تُحْمَلُونَ النَّاسَ أَحْمَالًا عَسِرَةً الْحَمْلِ وَأَنْتُمْ لَا تَمَسُّونَ الْأَحْمَالَ بِإِخْدَى أَصَابِعِكُمْ. <sup>47</sup> وَبُلُّ لَكُمْ، لَأَنَّكُمْ تَبْنُونَ قُبُورَ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبَاؤُكُمْ قَتَلُوهُمْ. <sup>48</sup> إِذَا تَسْهَدُونَ وَتَرَضُّونَ بِأَعْمَالِ آبَائِكُمْ، لَأَنَّهُمْ هُمْ قَتَلُوهُمْ وَأَنْتُمْ تَبْنُونَ قُبُورَهُمْ. <sup>49</sup> لِدَلِيلِكَ أَيْضًا قَالَتْ جَمْعَةُ اللَّهِ: إِنِّي أَرْسَلْتُ إِلَيْهِمْ أَنْبِيَاءَ وَرُسُلًا فَيَقْتُلُونَهُمْ مِنْهُمْ وَبَطَرْدُونَهُمْ، لِكَيْ يُطْلَبَ مِنْ هَذَا الْجِيلِ دَمُ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ الْمُهْرَفِ مِنْذُ إِنْسَاءِ الْعَالَمِ، مِنْ دَمِ هَائِيلَ إِلَى دَمِ زَكَرِيَّا الَّذِي أَهْلَكَ بَيْنَ الْمَذْبَحِ وَالْبَيْتِ، نَعَمْ، أَقُولُ لَكُمْ، إِنَّهُ يُطْلَبُ مِنْ هَذَا الْجِيلِ. <sup>52</sup> وَبُلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا التَّامُوسِيُّونَ، لَأَنَّكُمْ أَحَدْتُمْ مِفْتَاحَ الْمَعْرِفَةِ، مَا دَخَلْتُمْ أَنْتُمْ وَالِدَاخِلُونَ مَتَعْمَلُوهُمْ.

<sup>53</sup> وَفِيمَا هُوَ يُكَلِّمُهُمْ بِهِذَا ابْتَدَأَ الْكَتَبَةُ وَالْفَرِّيسِيُّونَ يَحْتَفُونَ جِدًّا وَبُصَادِرُوتُهُ عَلَى أُمُورٍ كَثِيرَةٍ، <sup>54</sup> وَهُمْ يُرَاقِبُونَهُ طَالِبِينَ أَنْ يَضْطَاطُوا شَيْئًا مِنْ قِمَمِهِ لِكَيْ يَسْتَكُوا عَلَيْهِ.

هستید، زیرا آنها ایشان را کشتند و شما قبرهای ایشان را می‌سازید.<sup>49</sup> از این رو حکمت خدا نیز فرموده است که به سوی ایشان انبیا و رسولان می‌فرستم و بعضی از ایشان را خواهند کشت و بر بعضی جفا خواهند کرد،<sup>50</sup> تا انتقام خون جمیع انبیا که از بنای عالم ریخته شد از این طبقه گرفته شود.<sup>51</sup> از خون هابیل تا خون زکریّا که در میان مذبح و معبدکشته شد. بلی به شما می‌گویم که از این فرقه بازخواست خواهد شد.<sup>52</sup> وای بر شما، ای فقها، زیرا کلید معرفت را برداشته‌اید که خود داخل نمی‌شوید و داخل شوندگان را هم مانع می‌شوید.

<sup>53</sup> و چون او این سخنان را بدیشان می‌گفت، کاتبان و فریسیان با او به شدّت درآویختند و در مطالب بسیار سؤالها از او می‌کردند.<sup>54</sup> و در کمین او می‌بودند تا نکته‌های از زبان او گرفته، مدّعی او بشوند.